

Nominalizări

Premiul Național Brâncuși 2018

Mircea ROMAN pentru expoziția personală „Sacrificiu”, vernisată în data de 14 iulie 2018 la Mânăstirea Batalha, din districtul Leiria, Portugalia, un eveniment organizat în cadrul Proiectului Cultural Contemporanii, în parteneriat cu Institutul Cultural Român de la Lisabona.

În claustrul celebrei Mânăstiri de la Batalha au fost presărate pe parcursul de vizitare al acestuia și până în spectaculosul spațiu al „Capelelor imperfecte” (sau Panteonul lui Dom Duarte), 11 lucrări de mari dimensiuni ale artistului român, între care și un monumental triptic imaginat ca o reverență în fața ingeniului și fanteziei constructorilor medievali. Expoziția a reunit interpretări sculpturale libere care se doresc pandante moderne la faimoasele garguie presărate pe zidurile exterioare ale mânăstirii. Personajele lui Mircea Roman, care pendulează între atitudini ludice și expresii dramatice, au o atitudine *antigotică* evidentă, la fel ca și modul artistului de a dialoga cu materia, începând cu alegerea tehnicilor și până la texturile rezultate. Rezultatul demersului lui Mircea Roman a reprezentat un discurs cordial polemic, susținut cu scânteietoare argumente plastice, în chiar inima monumentului gazdă.

Richard Demarco, artist scoțian și promotor al artelor vizuale și performative, descrie lucrările lui Mircea Roman ca „Eminamente atemporale și libere de erezia post-modernismului și de tacticile șocante ale prea multor artiști contemporani care se lasă prea ușor influențați de mișcările artistice la modă. Priviți cu atenție sculpturile lui Mircea Roman și o să descoperiți dragostea sa pentru cioplitul și pictarea lemnului în milenara manieră tradițională a artei românești.”

Mircea ROMAN a absolvit Academia de Arte Plastice „Ion Andreescu” din Cluj în 1984. A câștigat Premiul pentru Sculptură al Trienalei de la [Osaka](#), cel mai prestigios premiu de acest fel

din lume. În anul următor, Mircea Roman a primit o bursă de la Delfina Studio, drept care timp de 14 ani a locuit și creat la Londra (unde i-a și fost amplasată o lucrare monumentală, *Omul-barcă*, pe malurile Tamisei). De asemenea, Mircea Roman a reprezentat România la Bienala de la Veneția (1995) într-o expoziție de grup, a avut expoziții personale la București, Londra (Centre Point Gallery ACAVA - 1998, Riverside Studios - 2000, Meunier – 2002 etc.), iar lucrări de-ale sale se găsesc în prestigioase colecții publice și private din Europa, America și Asia.

Ion IANCUȚ pentru expoziția personală de sculptură „Căutătorii de lumină”, vernisată pe 8 mai 2018, la Galeria de artă SENSO – București.

Ion Iancuț a absolvit Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București (promoția 1974) și este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România. Este laureat al numeroase premii și distincții pentru activitatea sa artistică de mai bine de 45 de ani: Premiul Revistei „Amfiteatru” (1976), Marele Premiu la Simpozionul de Sculptură, de la Burgas (Bulgaria, 1979), Premiul pentru Sculptură la Bienala de Artă Plastică mică, Budapesta (1981), Premiul I la Simpozionul Internațional de sculptură Mtheta, Gruzia (1989), Premiul pentru Sculptură ambientală – Sibiu (1993). A primit și Distincția „Una Cultura per Europa” acordată de Institutul Cultural din Italia (1985), Medalia de Aur „Dantesca”, la Ravena (Italia, 1990) și Premiul Eminescu pentru Arte Vizuale „Teiul de Aur”, pentru „Opera Omnia în arta plastică”, Botoșani.

„Cu o vocație descoperită de timpuriu și cultivată cu consecvență de-a lungul anilor, Ion Iancuț și-a construit un discurs inconfundabil în sculptura contemporană. Opțiunea sa pentru morfologii cu o deosebită sarcină imaginativă are rațiuni adânci, întemeiate pe aderența la cultura arhaică care își caută drum prin neîncetatele expierițe ale actualității. (...) Elementul antropomorf, mereu prezent în creația lui Ion Iancuț, nu apare din dorința de a dezvălui amănunte particularizatoare, care să funcționeze sub zodia portretisticii, în care domină intențiile mimetice. Mult mai importantă i se pare artistului să plaseze forma sculpturală (în general, elementele demersului artistic, aparținând regimului volumetric, discursului pictural sau grafic) în punctul central al unei discuții despre om, despre condiția umană, în perspectivă existențială și filozofică. Există, de aceea, o anumită perspectivă teatrală, care presupune o distanță contemplativă, dar care solicită în același timp privitorul. Personajele care populează spațiul lucrărilor sale sunt văzute,

de regulă, în mișcare, în unghiuri neașteptate, care mențin o irepresibilă impresie de manifestare, de neîntreruptă activitate. Ele evocă teritoriul mitologiei sau al legendelor literare (Adam; Centaur; Fiul risipitor; Ulise) sau pot impune imagini simbolice (diverse întruchipări ale Căutătorului de lumină). Spațiul existenței poate fi traversat de aedul singuratic, un „observator” pătrunzător al spectacolului vieții. (...). Dincolo de aspectele tehnice (din acest punct de vedere, virtuozitatea lui Ion Iancuț este impresionantă), avem de-a face cu o un univers artistic omogen.”

– Constantin Prut

Bogdan RAȚĂ pentru sculptura monumentală *Middle Way*, amplasată în data de 3 martie 2018 în fața Casei da Música, unul dintre cei mai puternici poli culturali ai orașului.

Opera sculptorului român, parte a proiectului *Moving Monuments* desfășurat de Nasui Collection & Gallery, înfățișează o mână uriașă de un roșu intens, care prezintă o particularitate anatomică surprinzătoare și care se lasă descoperită treptat. Abordată din față cu o privire superficială, pare să fie o mână cu cele cinci degete îndreptate spre înalt, ca un salut de bun-venit. Verso-ul ei este, printr-o îndrăzneță de deformare, nu podul firesc al palmei, ci oglindirea identică a imaginii din față, deci același spate al mâinii. De oriunde te uiți, mâna lui Bogdan RAȚĂ cheamă, îndeamnă la apropiere și comunicare.

Bogdan RAȚĂ are un doctorat în noile materiale în sculptură și predă la Universitatea de Vest Timișoara. Lucrările sale au fost expuse în proiecte curatoriale din centre culturale (*Artists' House Tel Aviv*), bienale (*Moscow Biennale, Liverpool Biennale, Venice Biennale, Manifesta St. Petersburg*) și muzee (*Muzeul Național Brukenthal, Muzeul de Artă Timișoara sau Muzeul Național de Artă Contemporană București*). Artistul Bogdan RAȚĂ multiplică fragmente de corp uman pentru a le combina în noi forme de viață. Noile creaturi par a fi rezultate din experimente ciudate ale corpului uman, într-un laborator estetic; sculpturile sale sunt o remarcabilă interpretare a culturii fragmentului, ce evocă studiile artei antice. Materialele folosite sunt legate de formele finale obținute, cu un aspect industrial ce pune sub semnul întrebării asaltul asupra personalității individului într-un climat de uniformizare comercială a maselor. Istoricii și criticii de artă Ileana Pintilie Teleagă despre Bogdan RAȚĂ afirma: „Pentru artist corpul este o temă esențială, un reper general, pur, provocator, dar care corespunde și interesului publicului pentru

acest subiect. Proiectele lui sculpturale sunt adesea precedate de desene-studii de mari dimensiuni, reprezentând fragmente de corp, pe care le analizează, observându-le posturile sau gesturile. Decupând doar brațe, picioare sau torsuri, el operează o selecție expresivă, pe care o va utiliza ulterior în construcții «scenice». Bogdan obișnuiește să creeze o sinteză a reprezentării anatomice, concentrând mesajul și modul în care acesta poate fi perceput pe suprafața sculpturii, redusă la maximum“.